

lor etnografice se studiază și folclorul lor, ca de exemplu folclorul rușilor-necrasovieni de către T. V. Romanska-Vranska, al karakacianilor de către V. Marianov.

În folcloristica bulgară contemporană se studiază încă prea puțin limba poetică și versificația populară. O anumită contribuție în această privință o constituie studiile T. V. Romanska-Vranska *Наименования на отвлечени понятия в произведенията на българското и македонското народно поетично творчество* (Denumirile noțiunilor abstracte în operele creației populare poetice bulgare și macedonene), «Известия на етнографския институт», II (1955) și *Думите добро и зло в българското народно поетично творчество* (Cuvintele bine și rău în creația populară poetică bulgară), în *Сборник в чест на 95-годишнината на проф. Ал. Т. Балан* (1954).

În perioada analizată se editează și culegeri prețioase de materiale folclorice. Între ele, locul cel mai important îl ocupă categoric vol. XLVI, XLVII, XLVIII, XLIX din *Сборник за народни умотворения и народопис* (Culegere de creație populară orală și etnografie), cu materiale din masivul central muntos (Srednagora), Bulgaria de nord-est, din reg. Pirin și Trăn, culese de Zl. Tițelkova — Bojkova, L. Ralev, S. Rusakiev, I. Koev, frații Molerov și A. Martinov, sub redacția academicianului St. Romanski. Aceste culegeri sînt deosebit de prețioase, deoarece în ele sînt reprezentate complet prin folclorul lor diferite regiuni. O largă activitate de editare a materialelor muzicale o desfășoară Institutul de muzică, care a publicat cîntecele populare din regiunile apusene, înregistrate de V. Stoin, sub redacția lui R. Kașarova, două volume de cîntece din Bulgaria de nord-est înregistrate de V. Stoin, P. Stefanov și I. Kamburov, sub redacția lui R. Kașarova, El. Stoin și I. Kaciulev. În general, în cadrul institutului se înregistrează multe materiale muzicale noi, de către R. Kașarova, I. Kaciulev, El. Stoin, N. Kaufman, care publică numeroase articole și studii asupra folclorului muzical bulgar (cf., de exemplu, El. Stoin, *Народните песни на Странджанския край* (Cîntece populare ale regiunii Strangea), în culegerea *Комплексна научна странджанска експедиция през 1955 г. на Б.А.Н.* (Expediția științifică complexă a Academiei Bulgare de Științe din anul 1955, în regiunea Strangea) (1957) și altele. Un bogat material conține și culegerea *Македонски народни песни* (Cîntece populare macedonene) (1956) de K. Tărnușanov.

La culegerea operelor folclorului bulgar iau parte și colecționari de folclor voluntari, nespecialiști—activiști sociali și din domeniul educației din toate regiunile țării. Pentru a le da o orientare justă în muncă, Institutul Etnografic a editat în 1957 *Упътване за събиране произведения на устното народно творчество* (Îndreptar pentru culegerea operelor creației populare orale).

Un rol deosebit în popularizarea creației poetice populare într-un cerc cît mai larg de cititori îl au diferitele volume publicate de Uniunea Scriitorilor, ca de exemplu: *Пустата хурка дрянова — народни хумористични песни* (Afurisita furcă de corn — cîntece populare umoristice) (1952) de V. Vălcev, *Горолет, майко хайдушка* (Pădure, mamă de haiduc) (1953) de D. Osinin și I. Burin, *Дърво сталовато, битови народни песни* (Copac rămuros, cîntece populare de viață) (1955) de D. Osinin, *Български народни приказки* (Povești populare bulgare) (1954) de V. Vălcev și altele. În această privință, este binevenită culegerea *Българско народно творчество* (Creația populară bulgară) (1950),